

(กสม. แลงข่าวเด่นประจำสัปดาห์ ครั้งที่ 35/2568)

กสม. แนะ กอ.รณน. ภาค 4 ส่วนหน้า กำซัษเจ้าหน้าทีบ้านทีภภาพและเสียงในการปฏิบัติภารกิจอย่างเคร่งครัด
หลังมีกรณีร้องเรียนทรัพย์สินสูญหายระหว่างตรวจค้นจับกุม

- ตรวจสอบกรณีตำรวจล่อซื้อประเวณีจากร้านคาราโอเกะ จ.ขอนแก่น

แนะ ตร. - มหาดไทย กำซัษเจ้าหน้าทีล่อซื้อไม่กระทำการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของเหยื่อ โดยเฉพาะเด็ก

วันพฤหัสบดีที่ 16 ตุลาคม 2568 เวลา 10.30 น. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) โดยนายสันต์ ภัยหลิกี้ และ นางสาวสุภัทรา นาคะผิว กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แลงข่าวเด่นประจำสัปดาห์ ครั้งที่ 35/2568 โดยมีวาระสำคัญดังนี้

1. กสม. แนะ กอ.รณน. ภาค 4 ส่วนหน้า กำซัษเจ้าหน้าทีบ้านทีภภาพและเสียงอย่างต่อเนื่องจนเสร็จสิ้น
ภารกิจตรวจค้นและกักตัวบุคคลตามกฎหมาย หลังมีกรณีร้องเรียนทรัพย์สินสูญหาย

นายสันต์ ภัยหลิกี้ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เปิดเผยว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ได้รับเรื่องร้องเรียนเมื่อเดือนมิถุนายน 2566 จากผู้ร้องรายหนึ่งซึ่งพักอาศัยอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 7 ตำบลตะลุโบะ อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี ระบุว่า เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2566 ช่วงเย็น เจ้าหน้าที่ตำรวจตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี และเจ้าหน้าที่หน่วยปฏิบัติการพิเศษร่วมจังหวัดปัตตานี (ผู้ร้องที่ 1 และ 2) เข้าปิดล้อมและตรวจค้นบ้านพักผู้ร้อง โดยเจ้าหน้าที่แต่งกายนอกเครื่องแบบพร้อมอาวุธปืนเดินมาที่ผู้ร้องและสอบถามถึงสามีผู้ร้อง จากนั้นเจ้าหน้าที่ได้ยึดโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ร้องและนำตัวไปซักถาม ณ บริเวณห่างจากบ้านพักประมาณ 200 เมตร ในเวลาต่อมาเกิดเหตุยิงปะทะและสามีผู้ร้องถูกวิสามัญฆาตกรรมเสียชีวิต และเจ้าหน้าที่ได้เข้าตรวจค้นบ้านพักรวมทั้งยึดทรัพย์สินผู้ร้องไปหลายรายการ ได้แก่ กระเป๋าสะพายข้างซึ่งมีเงินสดอยู่ประมาณ 10,000 บาท สร้อยประคำ และ เครื่องสำอาง โดยเจ้าหน้าที่แจ้งว่าจะส่งคืนทรัพย์สินให้ภายใน 1 สัปดาห์ แต่ผู้ร้องได้รับคืนเพียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ จึงขอให้ช่วยเหลือ

เบื้องต้น กสม. โดย สำนักงาน กสม. พื้นที่ภาคใต้ ได้ประสานความช่วยเหลือไปยังตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี ได้ทราบว่าในการปิดล้อมและตรวจค้นครั้งนั้น เจ้าหน้าที่ได้ส่งคืนโทรศัพท์เคลื่อนที่แล้ว ส่วนสร้อยประคำยังไม่สามารถส่งคืน เนื่องจากรอคำพิพากษาของศาล แต่เงินสด 10,000 บาท และ เครื่องสำอางนั้น ไม่พบว่าอยู่ในรายการตรวจเก็บวัตถุพยานของเจ้าหน้าที่ อย่งไรก็ดี กสม. เห็นว่ากรณีตามคำร้องนี้ เจ้าหน้าที่ได้เข้าตรวจค้นบ้านพักและยึดทรัพย์สินโดยไม่บันทึกภาพและเสียงอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งเสร็จสิ้นภารกิจ อันอาจส่งผลกระทบต่อสิทธิในทรัพย์สินของประชาชน จึงรับไว้ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

กสม. พิจารณาข้อเท็จจริงจากทุกฝ่าย หลักกฎหมาย และหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าระเบียบกองทัพบกที่ 4/กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ว่าด้วย วิธีการปฏิบัติในการตรวจค้น และการกักตัวบุคคลที่ต้องสงสัย ตามพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 กำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้อง

บันทึกรายละเอียดแห่งการตรวจค้นและสิ่งของที่ไต่จากการตรวจค้น และบันทึกภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวขณะตรวจค้น ไว้เป็นหลักฐาน

จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2566 ซึ่งเป็นวันเกิดเหตุ เจ้าหน้าที่หน่วยปฏิบัติการพิเศษร่วมจังหวัดปัตตานี ผู้ถูกร้องที่ 2 ได้อาศัยอำนาจตามกฎหมายการศึกษ พ.ศ. 2457 เข้าปิดล้อมบ้านพักของผู้ร้องเพื่อติดตามจับกุมสามีผู้ร้องซึ่งเป็นผู้ต้องหาตามหมายจับคดีความมั่นคงของศาลจังหวัดปัตตานี ในการปฏิบัติการได้มีการตรวจยึดโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ร้อง โดยผู้ร้องได้ลงลายมือชื่อในเอกสารยินยอมการเข้าถึงข้อมูลทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ และเจ้าหน้าที่ได้นำส่งคืนโทรศัพท์ให้กับผู้ร้องแล้ว

อย่างไรก็ดี หลังจากเหตุการณ์วิสามัญฆาตกรรม เจ้าหน้าที่ทหารชุดปฏิบัติการของผู้ถูกร้องที่ 2 ได้เข้าพื้นที่บ้านพักเพื่อตรวจสอบและควบคุมพื้นที่ จากนั้นได้ส่งมอบพื้นที่ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี ผู้ถูกร้องที่ 1 และเจ้าหน้าที่พิสูจน์หลักฐานจังหวัดปัตตานี เข้าตรวจสอบบ้านพัก โดยผู้ถูกร้องทั้งสองไม่ได้บันทึกภาพและเสียงอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งเสร็จสิ้นภารกิจ แม้ผู้ถูกร้องที่ 2 จะชี้แจงว่าในกระบวนการรวบรวมพยานหลักฐานและการชันสูตรพลิกศพจะเป็นอำนาจและหน้าที่ของผู้ถูกร้องที่ 1 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ในกรณีตามคำร้องนี้ ผู้ถูกร้องที่ 2 ซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติการที่อาศัยอำนาจตามกฎหมายการศึกษ พ.ศ. 2457 โดยสนธิกำลังเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงผู้ถูกร้องที่ 1 เพื่อเข้าปฏิบัติการร่วม กรณีนี้ย่อมอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกร้องที่ 2 ซึ่งร่วมกันเข้าปฏิบัติการตั้งแต่ต้น

เมื่อการเข้าพื้นที่เพื่อตรวจสอบและควบคุมพื้นที่ของผู้ถูกร้องที่ 2 และการตรวจสอบ รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกร้องที่ 1 ไม่ได้บันทึกภาพและเสียงตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้นภารกิจ และเมื่อมีข้อร้องเรียนเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ร้องที่สูญหายไปในขณะที่มีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ผู้ถูกร้องทั้งสองจึงไม่สามารถนำหลักฐานมาแสดงได้ว่าทรัพย์สินของผู้ร้องสูญหายไปในช่วงเวลาใด ปฏิบัติการดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งไม่สอดคล้องกับกฎระเบียบของกองทัพในการตรวจค้น และการกักตัวบุคคลที่ต้องสงสัย อันกระทบต่อสิทธิมนุษยชนของผู้ร้องและมีลักษณะเป็นการกระทบต่อการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ร้อง ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้รับรองและคุ้มครองไว้ รวมทั้งไม่สอดคล้องตามหลักในการควบคุมตัวเพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและกระทำร้ายบุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 กำหนดไว้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกร้องทั้งสองเข้าตรวจค้นบ้านพักและยึดทรัพย์สินโดยไม่บันทึกภาพและเสียงไว้อย่างต่อเนื่อง จึงเป็นการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้อง

ด้วยเหตุผลข้างต้น กสม. ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2568 จึงมีมติให้มีข้อเสนอแนะไปยังกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้าให้ตรวจสอบการละเว้นการกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสอง กรณีการบันทึกรายละเอียดแห่งการตรวจค้นและสิ่งของที่ไต่จากการตรวจค้น และบันทึกภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวขณะตรวจค้น เพื่อดำเนินการตามระเบียบกองทัพบกที่ 4/กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ว่าด้วย วิธีการปฏิบัติในการตรวจค้น และการกักตัวบุคคลที่ต้องสงสัย ตามพระราชบัญญัติกฎหมายการศึกษ พ.ศ. 2457 และให้แต่งตั้งคณะกรรมการ

ตรวจสอบ กรณีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการตรวจค้นและเป็นผู้ให้เกิดข้อร้องเรียนว่าทำให้ทรัพย์สินของบุคคลสูญหาย และหากพบว่าการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กระทบต่อทรัพย์สินของบุคคลให้เยียวยาแก่ผู้เสียหายตามความเป็นจริง

นอกจากนี้ให้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้า เน้นย้ำ กำชับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและให้ผู้ถูกร้องทั้งสองดำเนินการ ตามระเบียบกองทัพบกที่ 4/กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ว่าด้วย วิธีการปฏิบัติในการตรวจค้น และการกักตัวบุคคลที่ต้องสงสัยฯ ข้างต้น อย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะในเรื่องการบันทึกภาพและเสียงอย่างต่อเนื่องจนเสร็จสิ้นภารกิจ

2. กสม. ตรวจสอบกรณีตำรวจล่อซื้อประเวณีจากร้านคาราโอเกะ จ.ขอนแก่น เนะ ดร. - มหาดไทย
กำชับเจ้าหน้าที่ล่อซื้อไม่กระทำการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของเหยื่อ โดยเฉพาะเด็ก

นางสาวสุภัทรา นาคะผิว กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เปิดเผยว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ได้รับเรื่องร้องเรียนผ่านสำนักงาน กสม. พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อเดือนมกราคม 2568 จากผู้ร้องซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการร้านคาราโอเกะในพื้นที่อำเภอเมืองขอนแก่น ระบุว่า ผู้ร้องและสามีตกเป็นผู้ต้องหาจากกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองขอนแก่น (สภ. เมืองขอนแก่น) (ผู้ถูกร้องที่ 1) และเจ้าหน้าที่ตำรวจ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 4 (ผู้ถูกร้องที่ 2) ล่อซื้อการค้าประเวณี พนักงานบริการของร้านในช่วงกลางคืนระหว่างวันที่ 4 - 5 กรกฎาคม 2567 โดยแจ้งข้อกล่าวหาว่า ผู้ร้องและสามีร่วมกันชักจูง ยุยง ส่งเสริม ยินยอมให้เด็กประพฤติดังกล่าวไม่สมควร หรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำความผิด ซึ่งเป็นความผิดตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 อย่างไรก็ตาม ผู้ร้องอ้างว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำของพนักงานบริการที่ถูกล่อซื้อ และเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ร้องยังใช้กำลังควบคุมตัวผู้ร้องและสามีออกจากร้านด้วยการจู่โจมกระชาก นอกจากนี้ การล่อซื้อดังกล่าวมีลักษณะเป็นการหวังผลเพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ เนื่องจากมีบุคคลที่อ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาหาผู้ร้องและสามีเพื่อเรียกรับผลประโยชน์แลกกับการให้ความช่วยเหลือด้านคดี จึงขอให้ตรวจสอบ

เบื้องต้น กสม. ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2568 ได้พิจารณากรณีบุคคลที่อ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกรับผลประโยชน์แลกกับการให้ความช่วยเหลือด้านคดีจากผู้ร้อง และมีมติส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ปปช.) พิจารณาตามหน้าที่และอำนาจแล้ว ส่วนกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ถูกร้องทั้งสองจับกุมผู้ร้องและสามีโดยใช้วิธีการล่อซื้อการค้าประเวณี กสม. พิจารณาแล้วเห็นว่า ในการสืบสวนเพื่อให้ได้มาซึ่งรายละเอียดแห่งความผิดตามมาตรา 2 (10) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ศาลฎีกาได้วางหลักเกี่ยวกับวิธีการล่อซื้อไว้ว่า การล่อซื้อต้องเป็นการแสวงหาหลักฐานในการกระทำความผิดเท่าที่จำเป็นและสมควรเพื่อให้เจ้าพนักงานมีโอกาสในการจับกุมพร้อมด้วยพยานหลักฐาน และจะต้องเป็นกรณีที่ผู้กระทำความผิดมีพฤติกรรมดังกล่าวอยู่ก่อนแล้ว การแสวงหาพยานหลักฐานนั้นจึงจะชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งแตกต่างจากการล่อให้บุคคลกระทำความผิดที่เป็นสร้างสถานการณ์ขึ้นมาเพื่อล่อให้บุคคลกระทำความผิด โดยที่ผู้นั้นมีได้มีเจตนาที่จะกระทำความผิดมาก่อน ประกอบกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ 0011.24/1649

ลงวันที่ 17 พฤษภาคม 2560 คำชี้แจงแนวปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการต่อสู้คดีพนักงานบริการซึ่งขายบริการทางเพศ โดยห้ามร่วมประเวณีกับผู้ขายบริการทางเพศโดยเด็ดขาด

จากการตรวจสอบปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในช่วงก่อนการต่อสู้คดีและจับกุมผู้ร้อง เจ้าหน้าที่ตำรวจได้แสวงหาข้อเท็จจริงจนทราบว่า ผู้ร้องได้รับเด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าทำงาน และมีการขายบริการทางเพศซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนางสาวเอ (นามสมมติ) พนักงานบริการของร้านที่ระบุว่าตั้งแต่เข้ามาทำงานที่ร้านคาราโอเกะของผู้ร้อง ตนเคยขายบริการทางเพศมาแล้วหลายครั้ง รวมถึงเคยออกไปนอกร้านกับลูกค้าในช่วงระหว่างทำงาน โดยที่ผู้ร้องไม่ได้ห้ามปราม อันสื่อเป็นนัยได้ว่า ผู้ร้องในฐานะนายจ้างได้รู้เห็นการกระทำของนางสาวเอซึ่งเป็นลูกจ้างอยู่ก่อนแล้ว ดังนั้น การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้วิธีการต่อสู้คดีในวันที่ 4 กรกฎาคม 2567 ซึ่งสายลับที่แฝงตัวเป็นลูกค้าได้จ่ายเงิน 500 บาทให้กับผู้ร้องเพื่อพาตัวนางสาวเอออกจากร้านไปยังโรงแรมแห่งหนึ่ง และเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าจับกุมผู้ร้องและค้นกระเป๋าจนพบธนบัตรฉบับละ 500 บาท ที่ใช้เป็นหลักฐานในการต่อสู้คดีการค้าประเวณีนั้น จึงถือเป็นการกระทำที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้แสวงหาข้อเท็จจริงจนได้มาซึ่งพยานหลักฐานที่สามารถพิสูจน์ความผิดของผู้ร้องและสามีตามกฎหมาย ซึ่งไม่ใช่การสร้างสถานการณ์ขึ้นมาเพื่อล่อให้บุคคลกระทำความผิด ในชั้นนี้ จึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่า การจับกุมผู้ร้องและสามีโดยใช้วิธีการต่อสู้คดีการค้าประเวณี เป็นการกระทำหรือละเลยกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

อย่างไรก็ตาม กสม. มีข้อสังเกตและความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการต่อสู้คดีข้างต้นว่า การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสืบทราบล่วงหน้าอยู่แล้วว่าร้านคาราโอเกะดังกล่าวมีการค้าประเวณีโดยให้สายลับเข้ารับนางสาวเอเพื่อต่อสู้คดีทางเพศติดต่อกัน 4 วัน แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกร้องทั้งสองไม่ได้เพิ่งพบการกระทำความผิดซึ่งหน้า แต่ได้สอดส่องและวางแผนเตรียมการไว้แล้ว จึงควรต้องขอยกข้อหาหรือคำสั่งของศาลและแสดงให้ผู้ร้องและสามีทราบก่อนการจับกุมและตรวจค้น

นอกจากนี้ การต่อสู้คดีการค้าประเวณีกรณีนี้ มีลักษณะที่ละเอียดอ่อนและสุ่มเสี่ยงที่จะกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศต่อนางสาวเอซึ่งยังเป็นเด็ก อายุต่ำกว่า 18 ปี กสม. เห็นว่า การที่สายลับได้จ่ายเงินค่าเสียเวลาให้ผู้ร้องซึ่งเป็นเจ้าของร้านคาราโอเกะจำนวน 500 บาท และพาตัวนางสาวเอออกจากร้าน ถือเป็นพยานหลักฐานที่เพียงพอต่อการพิสูจน์ความผิดในการจับกุมผู้ร้องและสามีแล้ว แต่การที่สายลับพานางสาวเอไปห้องพักในโรงแรมและถอดกางเกงชั้นในของนางสาวเอ ถือเป็นการฉวยโอกาสในการต่อสู้คดีและแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก แม้จะไม่ถึงขั้นร่วมประเวณี และไม่ว่าด้วยความยินยอมของนางสาวเอหรือไม่ก็ตาม แต่ถือเป็นการกระทำที่ไม่ได้สัดส่วนกับหลักความจำเป็น และเป็นการกระทำอนาจารต่อเนื้อตัวร่างกายของเด็กที่อายุไม่เกิน 18 ปี อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา รวมถึงไม่สอดคล้องตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC) ที่มุ่งให้รัฐภาคีคุ้มครองเด็กจากการแสวงหาประโยชน์หรือการกระทำอันมิชอบ ดังนั้น การที่สายลับกระทำอนาจารต่อเนื้อตัวร่างกายของนางสาวเอ จึงเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ส่วนวิธีการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ถูกร้องทั้งสองควบคุมตัวผู้ร้องและสามีไปยัง สภ.เมืองขอนแก่น เมื่อพิจารณาเหตุการณ์ตามที่กล้องวงจรปิดของร้านคาราโอเกะได้บันทึกไว้เห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ควบคุมตัวสามีของผู้ร้องไปขึ้นรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จอดรออยู่นำร้าน โดยสามีผู้ร้องมีการขัดขืน

เล็กน้อย และผู้ร้องมีพฤติการณ์ชัดเจนและไม่ยินยอมให้จับ ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจชายสองคนต้องเข้ามาช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงควบคุมตัวผู้ร้อง ซึ่งไม่มีลักษณะของการทำร้ายหรือทำให้ผู้ร้องและสามีได้รับบาดเจ็บหรืออันตรายเกินสมควรแก่เหตุ อันถือเป็นการใช้อำนาจในการจับกุมที่เหมาะสมกับพฤติการณ์ของผู้ถูกจับกุมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 83 แล้ว ในชั้นนี้ จึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่าวิธีการควบคุมตัวมีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ด้วยเหตุผลข้างต้น กสม. ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2568 จึงมีมติให้มีข้อเสนอแนะไปยังตำรวจภูธรภาค 4 และ สภ.เมืองขอนแก่น ให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำของสายลับจากการล่อซื้อการค้าประเวณีดังกล่าว ซึ่งเข้าข่ายเป็นการกระทำอนาจารต่อเนื้อตัวร่างกายของนางสาวเอ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับเพศต่อเด็กที่มีอายุไม่เกิน 18 ปี ตามมาตรา 283 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หากพบการกระทำความผิดจะต้องดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยให้ใช้ข้อมูลจากรายงานฉบับนี้ประกอบการตรวจสอบ และในการตรวจสอบดังกล่าวต้องไม่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของนางสาวเอและครอบครัว

นอกจากนี้ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตร.) และกระทรวงมหาดไทย แจ้งแนวปฏิบัติเพื่อกำชับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและสายลับในการล่อซื้อการค้าประเวณี ต้องไม่กระทำการใด ๆ ที่เป็นการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของเหยื่อหรือผู้เสียหาย โดยนอกจากการห้ามร่วมประเวณีกับพนักงานบริการซึ่งขายบริการทางเพศแล้ว หากมีการแสวงหาข้อเท็จจริงจนสืบทราบว่า เด็กตกเป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายจากการขายบริการทางเพศหรือการล่อซื้อการค้าประเวณี เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและสายลับต้องห้ามกระทำการใด ๆ ต่อเนื้อตัวร่างกายของเด็กโดยเด็ดขาด ไม่ว่าจะได้รับความยินยอมจากเด็กหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ต้องยึดหลักความปลอดภัยและการให้ความคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กเป็นสำคัญ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

16 ตุลาคม 2568